

ogsaa nævne som en Svaghed eller Vanskelighed ved den, at det vilde ikke kunne gaa at overlade til de enkelte Valgbestyrelser at tælle Stemmesedlerne op. Man kunde overlade dem at tælle op, om nogen i første Omgang havde faaet over Halvdelen og saaledes var valgt; men ellers vilde det være nødvendigt at samle Stemmesedlerne i Indenrigsministeriet eller Statistisk Bureau for at faa den rigtige, matematisk nøjagtige Optælling af alle Stemmesedlerne. Selvfølgelig kunde det nok lade sig gøre i de 8 Dage, der gaar inden næste Valg, saa man vilde naa Resultatet i samme Tid og være fri for at ulejlige Vælgerne mere.

Maa jeg til Slut sige til det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Laust Jensen), der talte om de Forandringer, der kunde blive en Følge af Ændringen i Grundloven med Hensyn til Bestemmelsen om Ophold i Valgkredsene, at der maaske kan tiltrænges nogle Ændringer — i Valgloven, mener jeg for Resten, og ikke i Grundloven, ogsaa efter den nye Grundlovsbestemmelse. Naar det f. Eks. er foreslaaet, at det fremdeles skal være saadan, at en Vælger ikke kan gøre Brug af sin Valgret, hvis han nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt, eller er ude af Raadighed over sit Bo, siger det sig selv, at der kan være Vælgere, som paa det Tidspunkt, Valglisterne affattes, ikke have faaet Fattighjælp eller ikke ere ude af Raadighed over deres Bo, men som i Tiden mellem Valglisternes Affattelse og Valget enten faa Fattighjælp eller komme ud af Raadighed over deres Bo. Saa staa de paa Valglisterne, og efter almindelig Praksis faa de da Lov at afgive deres Stemme; men det er imod Grundloven, for de have ikke Valgret paa det Tidspunkt. Det samme gælder i Virkeligheden med Hensyn til det faste Ophold i Valgkredsen. Ogsaa efter den nugældende Grundlovsbestemmelse skulle de paa det Tidspunkt, Valget foregaar, have Ophold i Valgkredsen. Men det praktiseres ikke; naar bare de have boet der paa det Tidspunkt, Valglisterne affattes, kunne de komme og stemme, og det er næsten umuligt, navnlig i de større Byer, at kontrollere, om de maatte være flyttede og have taget fast Ophold andetsteds. Jeg forudsætter dog, at man ikke vil væk fra i Grundloven at have en Bestemmelse om, at hvis den paagældende har faaet Fattighjælp eller er ude af Raadighed over sit Bo, skal han ikke have

Valgret, og hvis man ikke vil det, hvad jeg gaar ud fra, kan det nok være nødvendigt at faa en Ændring i Valgloven, saaledes at det er muligt at faa vedkommende strøgen af Valglisten, inden Valget foretages, hvad der ikke er muligt nu, idet ingen kan stryges af Valglisterne, efter at de ere affattede. Men det er ogsaa af den Slags Ting, som jeg ikke har fundet Anledning til at gøre nogen Forandring i, da det i Fjor var vedtaget saadan.

De enkelte Rettelser, som jeg nærmest vil kalde dem, som jeg havde Lejlighed til at gøre Rede for ved Forslagets Forelæggelse, ere i Virkeligheden mere Redaktionsændringer. Jeg har ikke turdet eller ønsket at komme ind paa større Realitetsændringer. Men jeg har dog her villet benytte Lejligheden til at gøre Rede for et enkelt Forhold, som vedkommer det bundne Omvalg, en anden og mere tilfredsstillende Maade at ordne Omvalget paa, saa man kunde slippe for at stemme mere end een Gang og dog naa til det Resultat, at hvis ikke den bliver valgt, som de fleste helst vilde have, det saa bliver den, som de dernæst helst vilde have.

Maa jeg til Slutning sige — det glemte jeg før —, at det er for saa vidt interessant, og jeg gør navnlig opmærksom derpaa overfor det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), at den engelske Kommission, som ser den Mangel, der klæber ved den nuværende Valgordning, der i England er den samme som her, derved at en Mand kan blive valgt uden at have Flertal af de afgivne Stemmer, dog ender med, omend i en lidt anden Form, at foreslaa det bundne Omvalg, thi det er min Opfattelse, at den Optælling, Kommissionsbetænkningen henstiller at bruge, i Virkeligheden fører til det samme Resultat, som vi ville naa, saa det kan ikke være saa helt galt, at man ogsaa her har holdt paa det bundne Omvalg. Formen er lidt forskellig, idet man nemlig her forlanger, at Vælgerne skulle stemme to Gange, medens man i England fra Kommissionens Side har ment, at ved at lade Vælgerne sætte 1, 2, 3 o. s. v. kunde man afgøre det paa een Gang; men i begge Tilfælde fører det nøjagtigt til samme Resultat.

Slengerik: Jeg skal ærligt indrømme, at jeg er bleven noget skuffet ved det Foredrag, som den højtærede Konseilspræsident holdt. Der var efter min Mening ikke noget nyt deri. Det er der nu ikke noget at sige til, men det gamle, der var i det,